

POWODCA (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w powod); a jasne.

sg [N powodca.] ∅ A powodcę.

Sł stp: powódca, powójca, Cn brak, Linde XVIII w.: powodca, powódzca.

1. [Przewodnik duchowy, doradca, ten, kto kieruje czyimś postępowaniem [czego]: Owśleyki gdy wielmożność twoiá [tj. Mikołaj Wolski] dobrze yeft wnáukach náuczóná/ y owślem náuczonych opiekun y obrońcá/ y dobrego żywotá pilny á rośtropny powodcá. *HierWielEccle* [1]v.]

2. *Sprawca, stwórca* [czego] (1) : A powodcę [principem (marg) auctorem (-) vitae; sprawcę Wu]NT] żywotá zábiliście/ ktorego Bog wkrześił zmartwych *BudNT Act 3/15* [przekład tego samego tekstu] [*BudArt R2*].

Synonimy: 1. kierownik; 2. dawca, naczałnik, podawca, rozdawca, sprawca, stworca, stworzyciel, szafarz, tworca.

Cf POWODNIK

MFr